

en Gang skal mobiliseres. Jeg kunde nævne mange saadanne forskellige Ting, ogsaa hvorledes de Lar for Lar lade være at behandle de Forslag til nødvendige mindre Omordninger af Hæren, som er forlangt af Regjeringen, f. Ex. af Kjøbenhavns Forstærkningskorps og Forplejningskorpsen, og jeg skal ogsaa nævne den Haardnakthed, hvormed de have negtet forholdsvis smaa Summer til at indkalde Forstærkningen til Øvelse. Det maa jo dog let kunne indses, at naar man har almindelig Værnepligt, som de fleste ere glade ved, som varer indtil 16 Lar, er man nødt til at indkalde de gamle Folk en Gang imellem, naar man ad den Vej vil naae noget for Forsvaret. De Herrer skulle altsaa ikke sige, at det er Hæren, de ville have udviklet, at det er den, de have kastet Interessesen paa, og at de derfor ingen Befæstning ville have. At de heller ikke ville have Flaaden udviklet meget stærkt, skal jeg kun antyde, men det er i den sidste Tid ved Finantslovens Behandling kommet saa overordentlig stærkt frem. Jeg kan iøvrigt saa meget godt forstaa, hvorfor der intet Positivt er kommet fra Oppositionen; det er naturligtvis, fordi de ikke kunne blive enige om nogen Ting. Jeg veed nok, at der ved visse Leiligheder med Bestemthed paaftaas, at de ere enige, jeg erindrer saaledes, at der ved 1ste Behandling af Søværnsloven rettedes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) en meget haard Bebrejdelse til min ærede Kollega, Marineministeren, fordi han havde antydet, at der ikke var en saadan Enighed til Stede. Han sagde nemlig: „Jeg troede, at Ministeren vidste, at Venstre er et fast sammenslutted Parti, hvor der ikke er Tale om Grupper.“ Jeg kan henvise til en hvilken som helst Behandling af reelle Sager her i Thinget, der kan man se, at Partierne staa temmeligt stærkt mod hinanden undertiden. Nei, enigt er Partiet ikke, jeg tror snarere, at det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen) har Ret, naar han i sit Organ har sagt, at Venstres Flaas, saa Fjerene røg dem om Ørene; jeg tror nok, at det er et rigtigere Udtryk. Jeg kan kun beklage denne Mangel paa Enighed, der har gjort, at man aldrig har faaet noget Positivt frem i denne Sag fra Oppositionen. Man har ogsaa oftere nævnt — det blev dog nu ikke nævnt i Dag af den ærede Ordfører — at de provisoriske Forsvarsforanstaltninger navnlig vare usforvarlige, fordi det var lige stik imod, hvad det store Flertal af Vælgerbefolkningen ønskede. Jeg skal nu dertil sige, at for det Første er det et Spørgsmaal, hvor stort det

Flertal af Vælgerbefolkningen egentlig er, som ikke ønsker nogen Udvikling af Forsvarsvesenet, og dernæst vil jeg sige, som jeg har sagt før, at for mig har Vælgerbefolkningens Mening i den Slags Spørgsmaal, som høre til de allervanskeligste for den simplere Mand at have noget Begreb om, ikke stort at sige. Det er i saadanne Spørgsmaal overordentlig let for en Folkerepræsentant, naar han ellers nyder Tillid i sin Kreds, at faae dem til at tro om saadanne Spørgsmaal, hvad han vil. Jeg tvivler ikke om, at naar det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (Sungerslev) staa i sin Kreds og fortæller det Samme, som vi have hørt, at Grunden til, at vor Grændse i 1864 kom saa langt imod Nord, var, at vi overhovedet havde Fæstningsværker ved Dannevirke og Dybbøl, saa ville de jelsfølgelig tro ham derovre og raabe: ned med alle Fæstninger. Jeg tvivler heller ikke om — for at nævne et andet Exempel paa, hvad man saaledes siger til sine Vælgere, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blom) har kunnet faae sine Vælgere til at tro sig, naar han en Gang fortalte dem — det staa i „Morgenbladet“ for den 27de Juli 1888, det er min Kilde, jeg tænker, de ville anse den for paalidelig — at „efter at han havde studeret, hvad Professor i Historie Holm har skrevet i forskellige Retninger, var han kommen til den Slutning, at det nuværende Kastel blev bygget mere af Frygt for Befolkningen end for at holde Tjenden ude, og at der var nogen Lighed mellem da og nu: „Naar De nu bygge provisoriske Fæstninger, synes dette at være mere beregnet paa at beskytte Provisorikerne i Landet, end for at værne Riget ubadtil“. Jeg maa sige, at det er et mærkeligt Udtryk. Jeg veed ganske vist, Skjtsudviklingen og Studvidden er bleven enorm — og det veed f. Ex. det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bosjen) ogsaa meget godt, efter hans Mening er den overordentlig høit oppe — men at den skulde blive saa stor, at man her fra Kjøbenhavn skulde kunne beskytte de bornholmske Provisoriker, det tror jeg dog ikke. Nei, Enhver vil dog vist indrømme mig, at der er ikke Spor af Mening i at fortælle saadan Noget. Jeg anfører kun dette som Exempel paa, hvad man kan fortælle sine Vælgere, naar det er En om at gjøre bagester at faae deres Mening at vide. Det glædede mig under Behandlingen af en anden Sag — det var Forslaget om Meterstykkets Indførelse — at det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Tutein), som jeg tror var Ordfører, antydede, at der var en Mulighed for, at Meterstykket ikke